

Не споменувай неразумно Лозенградъ,
 Люле-Бургазъ, ни Булаиръ ужасни:
 Ти би разбудилъ подозрения опасни,
 Че на геройтѣ тѣхни може би си братъ.

Мълчи! А вмѣсто тебе всѣки долъ, пжтека,
 Джбрава, езеро, рѣка, ридъ, планина
 Ще викатъ съ гласъ презъ всички времена:
 „Тукъ българи сж, българи отъ памти вѣка!“
 Априлъ, 1913 г.

ТЪСЕНЪ БИЛЪ БАЛКАНА!

Не може истодобно блистати врх Балкана
 И круна Симеуна и скиптар цар Душана.
 Воиславъ Иличъ (сръбски поетъ).

Да, тѣсенъ бѣ Балкана
 За щурота пияна,
 За лакомство несито!
 Изпълни ти се блѣна,
 Мечтата възгордѣна, —
 Поете мой, честито!

На ближния, на брата
 Подадохме ржката
 Приятелски, сърдечно.
 Отблѣсна я: родътъ ни,
 Земята ни да глътне
 Гладувайки той вѣчно.

На вѣкове минали
 Безумствата остана
 У васъ, о, сърби, свежи.
 Що разумъ не направи
 Да изцѣри страстьта ви
 За плячка, за грабежи?